

# РЕШЕНИЕ

№ 133

гр. Варна, 07.02.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ**, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Николай Св. Стоянов  
мл.с. Александър В. Цветков

при участието на секретаря Цветелина Н. Цветанова  
като разгледа докладваното от Николай Св. Стоянов Въззивно гражданско дело № 20223100502346 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.463 и сл. от ГПК.

Образувано е по жалба с вх. №13451/04.10.2022г., подадена от „Юробанк България“ АД, ЕИК\*\*\*, като взискател по изп. д. №20188080400630 по описа на ЧСИ Захари Димитров, рег.№ 808, район на действие- район на ВОС, срещу предявеното на 30.09.2022г. разпределение на постъпилата по изп.д. сума в размер на 89 100лв., изготвено с протокол от 27.09.2022г., само **в частта** с която, след коректно разпределение на другите суми, остатък от **21 990.77лв. е възстановен на длъжника З. Р. М., ЕГН\*\*\*\*\***.

В жалбата се сочи, че разпределението, в посочената част, е неправилно и незаконосъобразно, извършено при неправилно прилагане на материалния и процесуалния закон. Не са зачетени привилегиите на взискателя по чл.136 ЗЗД. Счита, че неправилно ЧСИ не се е съобразил с факта, че вземането на банката – ипотекарен кредитор срещу двамата кредитополучатели е обезпечено с ипотека на недвижим имот, който служи за покриване на цялото задължение. Независимо чия собственост е ипотекирания имот, изпълнителят е следвало да удовлетвори на първо място привилигированите вземания, след което ако има остатък, да върне неизползваната сума на ипотекарния длъжник. В случая ЧСИ е констатирал, че взискателят „Юробанк България“ АД има неудовлетворен остатък по изпълнителния лист, издаден по ч.гр.д. №

12491/2018г. по описа на ВРС, но в нарушение на разпоредбата на чл.136 ЗЗД е възстановил суми на ипотекарния длъжник, преди да е удовлетворил изцяло вземането на ипотекарния кредитор. Неправилно е погасено единствено задължението на длъжника З. М., доколкото той е собственик на ипотекирания имот, като не е взето предвид обстоятелството, че е останал неудовлетворен остатък по издадения ИЛ, вземането по който е обезпечено с ипотека върху същия имот. Твърди, че учредената върху имота ипотека служи за обезпечаване на цялото вземане на вискателя, независимо, че имотът е собственост на единия от солидарните длъжници. Моли за отмяна на разпределението в тази част и за добаване на сумата от 21 990.77лв. към вземанията на жалбоподателя.

В законоустановения срок не са постъпили отговори от въззиваемите в производството по жалбата.

Съдебният изпълнител представя мотивите си за обжалваните действия съгласно чл.436, ал. 3, изр.2 от ГПК.

При извършената служебна проверка съдът намира жалбата за редовна и допустима, тъй като е подадена в предвидения от закона срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване акт и съдържа изискуемите за нейната редовност реквизити, като отделно е надлежно администрирана, поради което следва да бъде разгледана.

За да се произнесе, съдът приема следното от **фактическа страна**:

Изпълнително дело №20188080400630 е образувано в кантората на частния съдебен изпълнител на 02.11.2018г. въз основа на подадена писмена молба от „Юробанк България“ АД, ЕИК\*\*\*, чрез адв.Х. И., въз основа на приложен изпълнителен лист №6716/21.08.2018г., издаден по гр. дело №12491/2018г. на ВРС, 14-ти с-в, във връзка със Заповед за незабавно изпълнение на парично задължение №6247/21.08.2018г. по същото дело на ВРС, издадена въз основа на документ по чл.417 от ГПК.

По силата изпълнителния лист Е. Г. Д., с ЕГН: \*\*\*\*\* и З. Р. М. с ЕГН\*\*\*\*\*, са осъдени солидарно да заплатят на вискателя „Юробанк България“ АД, ЕИК\*\*\*, сума в размер на 44 538.89лв. – дължима главница по Договор за ипотечен кредит с анюитетни вноски №1/16.01.2006г.; сума в размер на 5 785.25 лв. – договорна лихва за редовен кредит, за периода от 10.09.2016г. до 04.04.2018г.; сума в размер на 1915.88лв. – договорна лихва за просрочен кредит за периода от 10.09.2016г. до 14.08.2018г.; сума в размер на 392.23лв. – дължими такси, за периода от 09.10.2016г. до 14.08.2018г.; сума в размер на 121.79лв. – за застраховки за периода от 27.07.2017г. до 14.08.2018г.; сума в размер на 625.80 лв. – разноси по кредит за периода от 02.02.2015г. до 14.08.2018г.; ведно със законната лихва върху главницата от дата на подаване на заявлението в съда 17.08.2018г. до окончателното изплащане на задължението; както и разноси по делото в размер на 1067.59лв. – внесена държавна такса и 1596.84лв. – за адвокатско възнаграждение.

С молбата за образуване на изпълнителното производство вискателят е

възложил на осн.чл.18 от ЗЧСИ на ЧСИ да проучи имущественото състояние на длъжниците, да бъдат извършени нужните справки, както и да бъдат наложени запори и възбрани върху откритото от проучването имущество собственост на длъжниците по изпълнителното дело, както и да се наложи възбрана върху ипотекирания в полза на вискателя „Юробанк България“ АД, ЕИК\*\*\* собственост на длъжника З. Р. М. с ЕГН \*\*\*\*\*, ипотека е вписана в Служба по вписванията -гр. Варна, под акт №42/17.01.2006г., том1, дело 394/2006г., дв. вх. №583, вх. рег.№98, подновена със заявление за подновяване на договорна ипотека вписано под акт №142, том 18, дв. вх. рег. №28117/03.12.2015г. относно следният имот върху който с разпореждане на ПЧСИ от 02.11.2018г. е наложена възбрана вписана в Служба вписвания - гр. Варна под акт № 289, том 8, дв.вх.рег. 30445/06.11.2018г, а именно:

Апартамент 45 /четиридесет и пет/ - III /трета/ зона, находящ се в \*\*\*, разположен на пети етаж на жилищна сграда, състоящ се от две стаи, кухня, сервизни помещения, килер, коридор и две тераси, със застроена площ от 59,70 /петдесет и девет цяло и седемдесет стотни/ кв.м., при граници: от север - паркинг, от юг - тревна площ, от изток - кв. улица, от запад -ап.44, отгоре-покрив и отдолу- ап.42, ведно с прилежащото му избено помещение №45 /четиридесет и пет/, със застроена площ от 5,86 /пет цяло и осемдесет и шест стотни/ кв.м., при граници: от север - паркинг, от юг коридор, от изток изба №43, от запад изба №38, както и 2,0940 % /две цяло деветстотин и четиридесет десетохилядни процента/ ид.ч. от общите части на сградата и от правото на строеж върху държавна земя, попадаща в 16 /шестнадесети/ микрорайон -север по плана на гр. Варна, представляващ съгласно справка по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-64/16.05.2008г. на изп. д. на АГКК – самостоятелен обект с идентификатор №\*\*\* \*\*\*, адрес на имота: \*\*\*, находящ се в сграда № 1, разположена в поземлен имот с идентификатор \*\*\*, с предназначение на самостоятелния обект: Жилище, апартамент, брой нива на обекта: 1, с площ: 65.00 /шестдесет и пет/ кв.м, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: \*\*\*.1.44, под обекта: \*\*\*.1.42, над обекта: няма.

Видно е от представения договор за ипотечен кредит №1/16.01.2006г. и анексите към него, че със същия „ДЗИ банк“ АД, с правоприемник по договора за кредит „Юробанк България“ АД, предоставило в полза Е. Г. Д., в качеството на кредитополучател, и З. Р. М., вписан като „съдлъжник“, парични суми в заем срещу задължение за връщането им при уговорения погасителен план. Съгласно чл.5 от договора за обезпечаване на всички вземания на банката, З. Р. М. се е задължил да учреди първа по ред договорна ипотека върху своя собствен недвижим имот, посочен по-горе, а именно Апартамент 45 /четиридесет и пет/ - III /трета/ зона, находящ се в \*\*\*, със застроена площ от 59,70кв.м.

Изготвена по изп. дело е покана за доброволно изпълнение с изх. № 27231/07.11.2018г. адресирана до Е. Г. Д., връчена на длъжника на 29.11.2018г. чрез майка ѝ, редовно по чл.46, ал.1 и ал.2 от ГПК. В срока по чл.414, ал.2 от ГПК Е. Г. Д. не е възразила срещу заповедта за незабавно изпълнение, с което последната е влязла в сила по отношение на този

длъжник.

Изготвена по изп. дело е покана за доброволно изпълнение и до длъжника З. Р. М., която след редовна процедура по чл.47 от ГПК е приета за редовно връчена на 03.11.2019г., на осн. чл.47, ал.5 от ГПК.

Междувременно по изпълнителното дело са извършвани действия, като Е. Д. се е представлявала по делото от адв. Ж. А., а на З. Р. М. е бил назначен особен представител по чл.47, ал.6 от ГПК, до 20.01.2022г., когато М. е представил пълномощно за адв. Ст. П. и адв. Р. Ж. по делото.

Видно от разпореждане от 13.03.2020г. по гр. д. №12491/2018г. на ВРС, 14-ти с-в, заповедта за незабавно изпълнение (ЗНИ) е влязла в законна сила по отношение на Е. Г. Д. поради липсата на възражение от нея в срока по чл.414, ал.2 от ГПК, считано от връчването на 29.11.2018г. Но ЗНИ по отношение на З. Р. М. не е влязла в сила, вместо което са дадени към заявителя-кредитор указания за предявяване на установителен иск по чл.422 от ГПК, а изпълнението на ЗНИ и ИЛ по нея са спряни, на основание чл.415, ал.1, т.2 от ГПК.

Въз основа на това разпореждане на ВРС изпълнителните действия били спряни по отношение на длъжника З. Р. М..

С молба с вх. №9771/09.07.2021г. вискателят „Юробанк България“АД е депозирал искане за насрочване на опис и публична продажба на ипотекирания в полза на кредитора недвижим имот с адрес \*\*\*, собственост на длъжника З. Р. М.. С тази молба е било представено и решение №260099/10.05.2021г. по търговско дело №722/2020г. на Окръжен съд-Варна, с което е била призната дължимостта на част от претендираните от „Юробанк България“АД вземания, обективирани в ЗНИ №6247/21.08.2018г. по ч. гр. д. №12491/2018г. по описа на РС - гр. Варна.

С молба с вх. №13378/17.09.2021г. вискателят „Юробанк България“АД е приложил изпълнителен лист №260206/09.07.2021г., издаден въз основа на решение №260099/10.05.2021г. по търг. д. №722/2020г. ВОС, влязло в законна сила на 29.06.2021г. по силата на който длъжникът З. Р. М. е бил осъден да заплати сумата от 938.17лв., представляващи разноски за които е бил издаден изп. лист по загубила изпълнителна сила (срещу М. и само за разноските) ЗНИ №6247/21.08.2018г, както и 1267,89лв. за направени от ищеца разноски по исковете по чл.422 от ГПК на осн. чл.78, ал.1 от ГПК. Длъжникът е бил уведомен за присъединените суми по изп. лист на 09.02.2022г. с ПДИ с изх. № 1501/31.01.2022г.

На 27.09.2021г. изпълнителното дело е било възобновено. С оглед молба вх. №9771/09.07.2021г., решение 260099/10.05.2021г. по търг. дело №722 по описа за 2020г. на ВОС, в сила от 29.06.2021г. и молба вх. №13378/17.09.2021г., депозирани от вискателя, ПЧСИ е разпоредил изпълнителното дело да бъде продължено за следните суми дължими от длъжниците, както следва:

-- солидарно дължими суми от З. Р. М. с ЕГН\*\*\*\*\* и от Е. Г. Д. с ЕГН\*\*\*\*\*, по ЗНИ и ИЛ по ч.гр.д. №12491/2018г. на ВРС, а именно:

- 29 767,94 лв. главница със закона лихва от 17.08.2018г.
- 5 785.28 лв. -неолехвяемо вземане /договорна лихва/
- 1915.88 лв.-договорна лихва
- 121.79 лв. - неолехвяемо вземане
- 1 566.80 лв. -адв. възнаграждение по изпълнителното дело;

-- лично дължими само от Е. Г. Д., по ЗНИ и ИЛ по ч.гр.д. №12491/2018г. на ВРС, а именно:

- 14 770.95 лв. главница със закона лихва от 17.08.2018г.
- 392.23 лв. - неолехвяемо вземане
- 625.80 лв.- неолехвяемо вземане
- 1067.59 лв. - държавна такса /разноски по гражданското дело/
- 1596.84 лв.-разноски по гражданското дело /адв.възнаграждение/
- 6 162.77 лв.-законна лихва

-- лично дължими само от З. Р. М. по ИЛ от 09.07.2021г. въз основа на решение от 10.05.2021г. по търг. дело №722/2020г. на ВОС:

- 938.17 лв. -разноски по тр. дело
- 1267,89 лв, -разноски по тр. дело.

След възобновяване на изпълнителното дело и във връзка с молбата с вх.№ 9771/09.07.2021г. от вискателя за публична продан на ипотекирания в полза на кредитора недвижим имот с адрес \*\*\*, собственост на длъжника З. Р. М., са били предприети от ЧСИ изпълнителни действия, неоспорени от страните.Като краен резултат от тях, с протокол от 17.06.2022г. бил обявен за купувач на процесния имот В.К.Т. с ЕГН\*\*\*\*\*, за сума в размер на 89 100лв. Постановлението за възлагане на процесният недвижим имот върху купувача В.К.Т. е влязло в законна сила на 29.07.2022г. и било вписано в СлВп – Варна под акт №88, том LXXII, дв.вх.рег. № 27108/19.08.2022г.

С разпореждане на ПЧСИ от 18.08.2022г. било насрочено предявяване на събраната сума на 30.09.2022г. от 15:00часа, за което страните били редовно уведомени. На 27.09.2022г. било извършено разпределението на постъпилата от публичната продан сума в размер на 89 100лв., както следва: 1/ по реда на чл.136, ал.1, т.1 от ЗЗД в полза на ЧСИ и вискателя; 2/ по реда на чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД в полза на общината и на вискателя; 3/ по реда на чл.136, ал.1, т.3 от ЗЗД в полза само на „Юробанк България“АД – общо 50 010.74лв., в които се включват всички задължения на З. Р. М., както лични, така и солидарно с Е. Г. Д., в т.ч. главници, договорни и мораторни лихви, разноски, такси и лихви до разпределението; в този пункт не са включени личните задължения на Е. Г. Д. по ЗНИ и ИЛ, за които не е налице солидарност със З. Р. М.; 4-6/ суми по реда на чл.136, ал.1, т.6 и чл.137 от ЗЗД. След разпределението сума в размер на 21 990.77лв., изчислена като остатък след другите разплащания, е приета да бъде възстановена на длъжника З. Р. М., ЕГН\*\*\*\*\*. Само относно нея е налице оплакване от вискателя.

В заключението по приетата по делото ССЧЕ, която съдът кредитира в цялост, като обективна, мотивирана и неоспорена, са посочени отделно

всички вземания на вискателите по изп. дело и варианти на разпределение на сумите от реализираните изпълнителни способи. Видно от заключението, че размерът на личните задължения на Е. Г. Д., без солидарните със З. Р. М., в момента на извършеното разпределение, възлиза на общо 24 533.18лв. С оглед на това ако остатъкът от 21 990.77лв. се приеме от съда, че не следва да бъде възстановяван на З. М., същият ще следва да бъде изцяло включен в привилегията по чл.136, ал.1, т.3 от ЗЗД.

По съществото на жалбата, като взе предвид изложените в нея доводи и оплаквания, събраните по делото доказателства и приложимата нормативна за случая регламентация, съдът достигна до следните **правни изводи**:

Разпределението по чл.460 от ГПК е акт на съдебния изпълнител, с който той определя кои вземания подлежат на удовлетворяване, какъв е редът за удовлетворяването им и каква сума се полага за пълното или за частичното изплащане на всяко от тях. Редът за удовлетворяване на вземанията се определя съобразно реда на привилегиите по чл.136 от ЗЗД, а степента на удовлетворяването им – от правилото за съразмерно удовлетворяване на вземания с еднакъв ред (ал.3 на чл.136 от ЗЗД). По тези показатели съдът дължи и проверка за законосъобразност на разпределението при подадена от страна по изпълнителното дело жалба срещу него. Затова и жалбата срещу акт на СИ по чл.460 от ГПК може да се основава на доводи относно: 1) неправилно приложение на нормите за привилегиите и реда на удовлетворяване, който следва от тях; 2) неправилно приложение на чл.76 от ЗЗД; 3) неправилно прилагане на чл.136, ал.3 от ЗЗД относно съразмерността на удовлетворяване; 4) грешка в пресмятането на сумите. Тъй като разпоредбата на чл.463 от ГПК препраща към правилата на чл.274-8 от ГПК, то в производството по обжалване на разпределение се прилагат общите правила на въззивното производство. В този смисъл окръжният съд не действа като контролно-отменителна инстанция, а като въззивна такава, с оглед на което може да събира доказателства, а при преценка за основателност следва да реши въпроса по същество. По правило жалбата има суспензивен ефект спрямо цялото разпределение, тъй като сумата от осъществения принудителен способ е единна. Същевременно на осн. чл.6, ал.2 от ГПК и предвидения с него принцип на диспозитивното начало, тълкуван съвместно с чл. 278, ал.4 от ГПК, жалбата определя и предмета на сезиране на съда и по този начин обхваща на необходимата за конкретния случай проверка за законосъобразност, при действието и на общата забрана за влошаване на положението на жалбоподателя, освен при обжалване на акта на СИ и от други легитимирани страни.

В настоящия случай единственият спорен въпрос е относно това дали след иначе коректното разпределение на събрана от публична продан сума от 89 100лв., остатъкът от 21 990.77лв. следва да бъде възстановен на длъжника З. Р. М., собственик на продадения имот, или следва да послужи по останалото неудовлетворено вземане на вискателя от другия длъжник по изп. дело Е. Д., като по него съдът приема следното:

Както се посочи изп. дело №20188080400630 на ЧСИ Захари Димитров е образувано по изп. лист, издаден въз основа на ЗНИ по гр. дело №12491/2018г. на ВРС, срещу Е. Г. Д. и срещу З. Р. М., за солидарно дължими суми в полза на „Юробанк България“ АД, по договор за ипотечен кредит №1/16.01.2006г. Видно е от съдържанието на самия договор, че кредитната сума е предоставена в полза Е. Г. Д., в качеството ѝ на кредитополучател. З. Р. М. е вписан „съдлъжник“. Съгласно чл.5 от договора, за обезпечаване на всички вземания на банката, З. Р. М. се е задължил да учреди първа по ред договорна ипотека върху своя собствен недвижим имот – апартамент 45 - III /трета/ зона, находящ се в \*\*\*, със застроена площ 59,70кв.м. Ипотеката е надлежно оформена и вписана в СлВп-Варна под акт №42/17.01.2006г., том1, дело 394/2006г., дв. вх. №583, вх. рег. №98, подновена със заявление, вписано през 2015г. Съгласно чл.173, ал.1 от ЗЗД кредитор, чието вземане е обезпечено с ипотека има правото да бъде предпочитателно удовлетворен от цената на ипотекирания имот, независимо в чия собственост е имотът. Съобразно чл.174 от ЗЗД ипотеката обезпечавя в цялост вземането на банката, но ипотекарният длъжник отговаря до размера на реализираната при принудителното изпълнение цена. Съгласно чл.155, ал.2 от ГПК собственикът, ипотекирал своя вещ за чуждо задължение има регресни права, ако имотът бъде обект на принудително изпълнение за дълг на друго лице. Ето защо относно задълженията на кредитополучателя по договора за кредит №1/16.01.2006г. - Е. Г. Д., З. М. отговаря със своя апартамент апартамент №45, находящ се в \*\*\*, със застроена площ от 59.70кв.м., до размера на реализираната от публичната продажба сума.

Видно е от материалите на следващо място, че съобщението за ЗНИ и за ИЛ по гр. дело №12491/2018г. на ВРС е било изпратено с ПДИ до Е. Г. Д. и получено на 29.11.2018г. чрез майка ѝ, редовно по чл.46, ал.1 и ал.2 ГПК. От разпореждане от 13.03.2020г. по гр. д. №12491/2018г. на ВРС е видно, че ЗНИ е влязла в законна сила по отношение на Е. Г. Д. поради липсата на възражение от нея в срока по чл.414, ал.2 от ГПК, считано от връчването на ПДИ. Ето защо от м.12.2019г. ЗНИ е придобила някои от бележите, характерни за стабилното съдебно решение, сред които и изпълнителна сила. Действително ЗНИ относно другия длъжник З. М. не е влязла в сила, били са дадени указания по чл.415, ал.1, т.2 от ГПК за предявяване на иск по чл.422 от ГПК, било е проведено исково производство, с решението на ВОС по което са били установени задълженията на М. в различен (редуциран) размер спрямо тези на Е. Д.. Вярно е също така, че по този начин размерът на солидарните задължения на М. и на Д. е бил ограничен до установените от иския съд суми. Но последното касае единствено пригодността на цялото имущество на всеки от тях да служи за принудително изпълнение на общите им задължения, като функция от солидарността като институт, по арг. от чл.122, ал.1 от ЗЗД. Относно стабилизираните след влизане в сила на ЗНИ лични задължения на Е. Д. по кредита, предоставената от З. Р. М. ипотека е продължила да действа. Решението на ВОС по чл.422 от ГПК не е относимо към задълженията на Е. Д., защото тя не е страна по исковото производство пред ВОС. И тъй като предмет на принудителната продажба е бил именно

ипотекираният имот на М., на осн. чл.173, ал.1 от ЗЗД вр. чл.136, ал.1, т.3 от ГПК останалата след разпределението сума от проданта не следва да бъде връщана на ипотекарния гарант, а следва да послужи относно иначе признатите от ЧСИ неудовлетворени вземания на вискателя лично от другия длъжник Е. Д.. Съобразно ССЧЕ общият дълг на Д. надвишава сумата 21 990.77лв., поради което последната се следва в цялост на ипотекарния кредитор.

По изложените съображения и обхвата на проверката по възраженията в жалбата в настоящия случай, извършеното с протокол от 27.09.2022г. на ЧСИ разпределение следва да бъде отменено само в частта, с която остатъкът от 21 990.77лв. е възстановен на длъжника З. Р. М., като вместо него тази сума бъде включена в привилегиите по т.3 по реда на чл.136, ал.1, т.3 от ЗЗД в полза на „Юробанк България“АД. Жалбата се явява основателна и като такава следва да бъде уважена.

Разноски в настоящото производство не се дължат, тъй като същото е иницирано срещу акт на съдебен изпълнител по възражение на страна по изп. дело и не е свързано с процесуалното поведение на ответните страни, поради което последните в случая не следва да носят отговорност за разноски.

## РЕШИ:

**ОТМЕНЯ**, по жалба на „Юробанк България“АД, ЕИК\*\*\*, изготвеното с протокол от 27.09.2022г. разпределение на постъпилата по изпълнително дело №20188080400630 по описа на ЧСИ Захари Димитров сума в размер на 89 100лв. от публичната продан на имота на З. Р. М., **само в частта** с която, остатъкът от **21 990.77лв.** е възстановен в полза на длъжника З. Р. М., ЕГН\*\*\*\*\*, **като вместо него:**

**ВКЛЮЧВА сумата от 21 990.77лв.** в привилегированите вземания на вискателя „Юробанк България“АД, ЕИК\*\*\*, по т.3 по реда на чл.136, ал.1, т.3 от ЗЗД, като обезпечено с договорна ипотека върху продадения имот на ипотекарния гарант З. Р. М. вземане от длъжника Е. Г. Д., с ЕГН\*\*\*\*\*, по договор за Б. кредит, за което е издаден изп. лист по гр. д. №12491/2018г. на ВРС, 14-ти с-в, срещу длъжника, на осн. чл.463 от ГПК.

**Решението** подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Варна, в срок от една седмица от връчването му на страните, на осн. чл.463, ал.2 от ГПК.

Председател: \_\_\_\_\_

Членове:

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_